

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนา

คุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีความเสี่ยงเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีความเสี่ยงการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมือง ตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่นๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างความสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกกระบวน อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภครุ่นสูงวัยที่จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาตินี้อาจเพิ่มขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทาง

เศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการทำงานและอาชีพ สาขการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่

เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจและการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถชี้แจงในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบอบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศสิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชารัฐเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อการพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวยุคใหม่มีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาดลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้าง

ฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษา และการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคมนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของ

ทรัพยากรธรรมชาติ

- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อ

ความมั่นคงของชาติ

(๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

- (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ

ทรัพยากรมนุษย์

- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนา

ประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง

และการจัดการตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ

สิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

ภาครัฐ

(๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส

(๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

(๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

(๔) ภาครัฐมีความทันสมัย

(๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

(๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

(๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดย

เสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญาทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้น ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นาไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ หลักการ

๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒

๑.๓ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓.๑ วัตถุประสงค์

๓.๒ เป้าหมายรวม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๔.๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๔.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง

คั่ง และยั่งยืน

๔.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ

และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๔.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สู่การปฏิบัติ

๕.๑ หลักการ

๕.๒ แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

1.3.1 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง (พิษณุโลก เพชรบูรณ์ ตาก สุโขทัย อุตรดิตถ์)

วิสัยทัศน์

“ ศูนย์กลางการบริการสี่แยกอินโดจีน ”

พันธกิจ

1. ยกระดับรายได้และกระจายรายได้ ควบคู่กับการสร้างสังคมที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน
2. พัฒนากิจการการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีเสถียรภาพบนพื้นฐานการพัฒนาผลิตภาพและการสร้างสรรค์
3. สร้างความเชื่อมโยงด้านเศรษฐกิจและสังคมกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. พัฒนาระบบการผลิต การบริหารจัดการ การตลาดสินค้าเกษตรและสินค้าชุมชน
2. พัฒนาโครงข่ายการค้า การลงทุน การบริการ เครือข่ายคมนาคมขนส่งสี่แยกอินโดจีนและอาเซียน
3. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม กีฬาและสุขภาพ
4. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์

1. ผลผลิตการเกษตรมีคุณภาพ ปลอดภัยได้มาตรฐาน และมีมูลค่าเพิ่มที่ยั่งยืน
2. เชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมในกลุ่มจังหวัด ภูมิภาคและต่างประเทศ เพื่อใช้ศักยภาพแหล่งที่ตั้ง และความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจ
3. พัฒนาการค้าการลงทุนและความร่วมมือชายแดนไทย - พม่า/ไทย - ลาว
4. อนุรักษ์ ฟื้นฟูและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ กีฬาและสุขภาพ
5. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3. แผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด

วิสัยทัศน์จังหวัดอุตรดิตถ์

" เมืองแห่งคุณภาพชีวิต ผลผลิตปลอดภัย การท่องเที่ยวพัฒนา การค้าชายแดนเติบโต "

พันธกิจ

1. พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่ มีความรู้คู่คุณธรรม มีวินัยมีศิลปวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม และมีการสืบสานต่อไปมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนในการดำรงชีวิต
2. ส่งเสริม พัฒนา ผลผลิตด้านการเกษตรกรรม อุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้า OTOP ให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพปลอดภัย และมีระบบการตลาดที่ดี
3. ส่งเสริมการสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง และความสมัครสมานสามัคคีของประชาชน
4. พัฒนาอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำและพลังงาน
5. ส่งเสริมพัฒนาจุดผ่านแดนถาวรภูคู้ และการค้า การลงทุนการท่องเที่ยว และความสัมพันธ์ที่ดี ทั้งภายในและระหว่างประเทศ

เป้าประสงค์

1. ประชาชนและชุมชนมีความเข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดีมีความมั่นคง และยั่งยืน
2. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการเกษตรกรรมอุตสาหกรรม การแปรรูปสินค้าผลิตภัณฑ์ OTOP
3. เป็นเมือง 3 วัฒนธรรม ที่มีอัตลักษณ์ และยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยว
4. ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และพลังงานมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น
5. ระบบบริหารการค้าชายแดน การลงทุน การท่องเที่ยวความสัมพันธ์ระหว่างประเทศมีศักยภาพสูงขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. ส่งเสริมบ้านเมืองให้น่าอยู่ ชุมชนและครอบครัวเข้มแข็งมีคุณภาพชีวิตที่ดี
2. พัฒนาเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ OTOP ให้มีคุณภาพปลอดภัยได้มาตรฐาน และมีการบริหารจัดการด้านการตลาดที่มีประสิทธิภาพ
3. พัฒนาทุนทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการท่องเที่ยว
4. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และแหล่งน้ำ และส่งเสริมพัฒนาพลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
5. เพิ่มศักยภาพ การค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน

1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (พ.ศ.2561 – 2565)

วิสัยทัศน์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุตรดิตถ์

“ อุตรดิตถ์เมืองแห่งคุณภาพชีวิตและเมืองน่าอยู่ ”

ลำดับที่	ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
1	ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต	1.1 ส่งเสริมและสนับสนุนระบบทางเศรษฐกิจและทุนเกษตรผสมผสาน กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม กลุ่มอาชีพในชุมชนท้องถิ่น มีอาชีพหลัก อาชีพรอง อาชีพเสริมให้มีความเข้มแข็งตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและแนวทางพระราชรัฐ 1.2 พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ ด้วยการผลิต การรวบรวมการผลิต การแปรรูปและการตลาด บริการพืชผลทางการเกษตร 1.3 ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ชีวภาพปลอดภัยจากสารพิษ 1.4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ใช้วัตถุดิบในท้องถิ่นเป็นต้นทุนในการประกอบอาชีพ 1.5 ส่งเสริมและพัฒนาผู้สูงอายุ พิกุล เด็ก เยาวชน สตรี ผู้ด้อยโอกาส และผู้ป่วยเอดส์ 1.6 ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา การศึกษาตลอดชีวิต ให้ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม และมีประสิทธิภาพ 1.7 ยกระดับคุณภาพชีวิตคนยากจน คนยากไร้ และผู้ด้อยโอกาส 1.8 ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีสุขภาพและสุขภาวะชุมชนท้องถิ่นที่ดี ควบคู่ไปกับการพัฒนาทางสาธารณสุขและบริการอย่างทั่วถึง และอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ทันสมัย พร้อมบุคลากรทางการแพทย์และแพทย์ประจำตำบล 1.9 ส่งเสริมสนับสนุนด้านกีฬาและนันทนาการ 1.10 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งและพัฒนากองทุนสวัสดิการชุมชนเชิงคุณภาพ 1.11 สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร, สร้างภูมิคุ้มกันการตั้งครรภ์ในวัยเรียน 1.12 พัฒนาข้อมูล ระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่ออำนวยความสะดวกในการเชื่อมโยงฐานข้อมูล 1.13 ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมแหล่งเรียนรู้ให้เป็นต้นแบบแหล่งเรียนรู้ในอาเซียน

ลำดับที่	ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
2	ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและอบายมุข	2.1 สนับสนุนการปลูกจิตสำนึกในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดทุกระดับ 2.2 สนับสนุนการปลูกจิตสำนึกในการลด ละ เลิกอบายมุขทุกประเภท และสนับสนุนกิจกรรมเพื่อลด ละ เลิก อบายมุขในชุมชนหมู่บ้าน 2.3 สนับสนุนการป้องกันปัญหายาเสพติดและอบายมุขในทุกพื้นที่ 2.4 สนับสนุนการแก้ไขปัญหายาเสพติดทุกด้านและอบายมุขทุกประเภท 2.5 สนับสนุนการรวมพลังแผ่นดินทุกภาคส่วนเพื่อเอาชนะยาเสพติดอย่างยั่งยืนตามนโยบาย และเป้าหมายของรัฐบาล 2.6 สนับสนุนกิจกรรม To Be Number One
3	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	3.1 พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งและการท่องเที่ยว 3.2 พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค – บริโภค และการเกษตร 3.3 พัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการให้ได้มาตรฐาน 3.4 สนับสนุนส่งเสริมการสร้างเครือข่ายผังเมืองชุมชน และการจัดทำผังเมือง และการใช้ประโยชน์จากที่ดินให้มีกลไกการทำงานเครือข่ายผังเมืองทุกระดับ การจัดทำผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดิน 3.5 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน และระบบ Logistics ที่เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าและบริการเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน 3.6 การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม
4	ด้านส่งเสริมอาชีพ การลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว	4.1 พัฒนาและส่งเสริมอาชีพ อาชีพหลัก อาชีพรอง อาชีพเสริม เกษตรผสมผสาน อาชีพเกษตรกรรมและอาชีพหลากหลายในชุมชนท้องถิ่นเน้นการฝึกทักษะด้านอาชีพ
5	ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	5.1 ส่งเสริม สนับสนุนการอนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งทรัพยากรน้ำและป่าไม้ในพื้นที่กลุ่มน้ำน่าน และลุ่มน้ำสาขา สร้างเครือข่ายการป้องกันและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยสร้างเสริมกลไกการทำงานครอบคลุมทุกระดับ 5.2 สนับสนุนการบริหารจัดการป่าชุมชนให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืน

ลำดับที่	ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
		5.3 การสร้างจิตสำนึก การป้องกัน อนุรักษ์ ป่าต้นน้ำ 5.4 บูรณาการการบริหารจัดการน้ำอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ ทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ให้มีกลไกการทำงานทุกระดับอย่างมีระบบ และมีประสิทธิภาพ 5.5 จัดระบบบริหารจัดการขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย และมลพิษทางน้ำ ทางอากาศและทางเสียง โดยบูรณาการร่วมกัน 5.6 สร้างเครือข่ายกลไกการป้องกันและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีกลไกคณะทำงานในทุกระดับ 5.7 ส่งเสริม สนับสนุน การจัดทำแผนแม่บทพลังงานทดแทน และพัฒนาการผลิตและกานใช้พลังงานทดแทน
6	ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น และการศึกษา	6.1 ส่งเสริมและสนับสนุนศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีอันดีงามท้องถิ่น 6.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างและพัฒนาจัดการองค์ความรู้ ศูนย์เรียนรู้ชุมชน ศูนย์ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น เครือข่ายศูนย์ปราชญ์ชาวบ้าน การศึกษาทุกระดับและการเรียนรู้ตลอดชีวิต 6.3 สร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ป่าต้นน้ำ สืบทอดและตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีท้องถิ่นระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน 6.4 ส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของประชาชน และเจ้าหน้าที่ของรัฐ 6.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ทุกระดับด้านภาษาสำหรับเด็ก เยาวชนและประชาชน เพื่อรองรับระบบการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 6.6 ส่งเสริมและพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีคุณภาพครอบคลุมทุกตำบล 6.7 ส่งเสริมและสนับสนุนอัตลักษณ์ท้องถิ่น 6.8 การส่งเสริมการศึกษาภาคบังคับให้มีคุณภาพ และกระจายโอกาสให้ได้รับการเรียนรู้ทุกระดับ

ลำดับที่	ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
7	ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	7.1 ส่งเสริมการปกครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตลอดจนการมีส่วนร่วมของประชาชนและกระบวนการประชาสังคม และการเมืองภาคประชาชนและภาคพลเมือง 7.2 สร้างสภาพแวดล้อมและชุมชนให้สวยงามน่าอยู่ เสริมสร้างและพัฒนากลไกการมีส่วนร่วมทุกระดับ เครือข่ายประชาสังคมระดับหมู่บ้าน/ระดับตำบล/ระดับอำเภอ (ศปม. ศปต. ศปอ.) 7.3 พัฒนาและส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี 7.4 ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแก่ประชาชน และผู้ประสบภัย 7.5 การเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการและการบริหารประชาชน โดยยึดหลักธรรมาภิบาล 7.6 บูรณาการการทำงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ภาครัฐ ภาคเอกชนและหน่วยงานอื่นๆ 7.7 ส่งเสริมและสนับสนุนการให้สื่อในชุมชนท้องถิ่นเพื่อประสานการพัฒนาสร้างความเข้าใจและความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น และรู้จักสามัคคี 7.8 ส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายในการดูแลคุ้มครองพื้นที่สาธารณะประโยชน์ 7.9 ส่งเสริมความเข้มแข็งของภาคพลเมือง ประชาสังคม สนับสนุนการจัดตั้งและพัฒนาเครือข่ายองค์กรชุมชน สภาองค์กรชุมชน/ตำบล และเครือข่ายประชาสังคม 7.10 สนับสนุนป้องกันชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เครือข่ายหมู่บ้าน ตำบลและอำเภอ
8	ด้านประชาสัมพันธ์และการสื่อสาร	8.1 ส่งเสริมและสนับสนุน พัฒนาให้มีสถานีวิชิตชุมชน เครือข่ายและกลไกการจัดการทุกระดับ 8.2 ส่งเสริมให้มีทีวีชุมชน เครือข่ายและกลไกการจัดการทุกระดับ 8.3 ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนากระบวนการประชาสัมพันธ์ โดยการสร้างเครือข่ายกลไกการจัดการเชื่อมโยงสื่อกระแสหลัก 8.4 ส่งเสริมสนับสนุนสื่อศิลปวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่นและเชื่อมโยงสื่อกระแสหลัก โดยการสร้างกลไกการจัดการทุกระดับ

ลำดับที่	ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
		8.5 ส่งเสริมสนับสนุนสื่อสังคมทุกพื้นที่โดยการสร้างกลไกการจัดการทุกระดับ 8.6 ส่งเสริมสนับสนุนสื่อให้มีทุกช่องทางหลากหลาย สอดคล้องกับพื้นที่จัดให้มีกลไกการจัดการทุกระดับ
9	ด้านการบริการจัดการตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance)	9.1 การพัฒนาบุคลากร พัฒนาองค์กร เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์/ทันต่อโลก 9.2 การป้องกันปราบปรามการทุจริตทุกรูปแบบ 9.3 ส่งเสริม สนับสนุน บูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ให้มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1 วิสัยทัศน์

“ตำบลท่าสักเมืองน่าอยู่
ตำบลเข้มแข็ง
น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง

เป็นหมู่บ้านแห่งการเกษตร
พัฒนาก้าวไกล
ยึดมั่นธรรมาภิบาล”+

2.2 ยุทธศาสตร์

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและพัฒนาระบบการผลิตด้านการเกษตรให้มี
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมและนันทนาการ
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข
6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบุคลากรท้องถิ่น

คุณภาพ

2.3 เป้าประสงค์

1. เพื่อยกระดับโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน เพียงพอ และเพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจ
2. เพื่อพัฒนาคุณภาพสินค้าทางการเกษตรให้มีประสิทธิภาพและประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น
3. เพื่อเพิ่มศักยภาพทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และทำนุบำรุงศาสนา รวมทั้งสืบสานประเพณี ศิลปวัฒนธรรม
4. เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชน ในด้านการกินดี อยู่ดี มีความสุข
5. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรง
6. เพื่อให้มีการใช้และการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อย่างสมดุล โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

7. เพื่อเพิ่มศักยภาพของบุคลากรให้มีความรู้และความสามารถ ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามหลักธรรมาภิบาล

2.4 ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ.2561	พ.ศ.2562	พ.ศ.2563	พ.ศ.2564	พ.ศ.2565
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	1. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนมีความสะดวกและปลอดภัยในการคมนาคม	ร้อยละ 60	ร้อยละ 60	ร้อยละ 60	ร้อยละ 60	ร้อยละ 60
	2. ร้อยละความพึงพอใจของครัวเรือนมีน้ำใช้เพื่อการอุปโภค-บริโภค	ร้อยละ 60	ร้อยละ 60	ร้อยละ 60	ร้อยละ 60	ร้อยละ 60
	3. จำนวนระยะทางที่ปรับปรุง/ซ่อมแซม	150 ม.	150 ม.	150 ม.	150 ม.	150 ม.
	4. จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนา	1 แห่ง	1 แห่ง	1 แห่ง	1 แห่ง	1 แห่ง
	5. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนที่มีไฟฟ้าใช้ในชีวิตประจำวัน	ร้อยละ 60	ร้อยละ 60	ร้อยละ 60	ร้อยละ 60	ร้อยละ 60
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและพัฒนาระบบการผลิตด้านการเกษตร	1. ร้อยละ 50 ของครัวเรือนต้นแบบ	2 ครัวเรือน	2 ครัวเรือน	2 ครัวเรือน	2 ครัวเรือน	2 ครัวเรือน
	2. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนได้รับการส่งเสริมด้านระบบการผลิตด้านการเกษตร	ร้อยละ 50	ร้อยละ 50	ร้อยละ 50	ร้อยละ 50	ร้อยละ 50
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และนันทนาการ	1. จำนวนโครงการ/กิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการศึกษา	5 โครงการ	5 โครงการ	5โครงการ	5 โครงการ	5 โครงการ
	2. จำนวนโครง/กิจกรรมเพื่อส่งเสริมด้านการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	4 โครงการ	4 โครงการ	4 โครงการ	4 โครงการ	4 โครงการ
	3. ร้อยละของบุคลากรทางการศึกษาได้รับการฝึกอบรม และพัฒนาศักยภาพ	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100	ร้อยละ 100
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต	1. ร้อยละของอุบัติเหตุลดลงช่วงเทศกาล	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70
	2. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70
	3. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนได้รับดูแล และมีคุณภาพชีวิตที่ดี	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข	1. ร้อยละของประชาชนมีสุขภาพแข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70
	2. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรค	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70

ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		พ.ศ.2561	พ.ศ.2562	พ.ศ.2563	พ.ศ.2564	พ.ศ.2565
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนกับกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบุคลากรท้องถิ่น	1. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารงาน และการให้บริการของ อปท.	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70
	2. จำนวนโครงการ/กิจกรรมการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	2 โครงการ	2 โครงการ	2 โครงการ	2 โครงการ	2 โครงการ
	3. จำนวนโครงการ/กิจกรรมด้านการบริการประชาชน	2 กิจกรรม	2 กิจกรรม	2 กิจกรรม	2 กิจกรรม	2 กิจกรรม
	4. จำนวนโครงการ/กิจกรรมเกี่ยวกับประชาธิปไตย	4 กิจกรรม	4 กิจกรรม	4 กิจกรรม	4 กิจกรรม	4 กิจกรรม
	5. จำนวนโครงการ/กิจกรรมพัฒนาบุคลากร	5 โครงการ	5 โครงการ	5 โครงการ	5 โครงการ	5 โครงการ
	6. จำนวนโครงการ/กิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด	3 โครงการ	3 โครงการ	3 โครงการ	3 โครงการ	3 โครงการ

2.5 กลยุทธ์

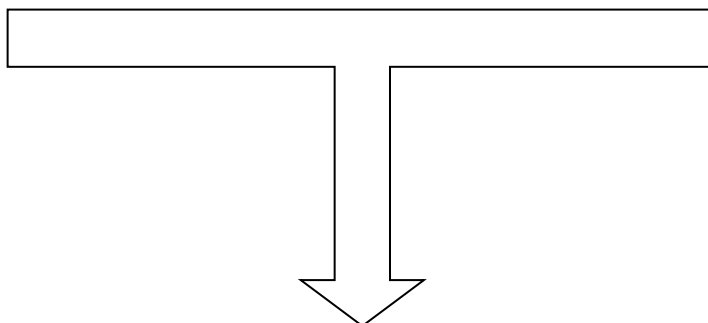
ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	1. ก่อสร้าง บำรุงรักษา ถนน สะพาน 2. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาระบบน้ำอุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตร 3. ติดตั้ง ปรับปรุง ระบบไฟฟ้าสาธารณะ สัญญาณจราจร 4. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมอาคารสถานที่
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและพัฒนาระบบการผลิตด้านการเกษตร	1. ส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน และพัฒนาระบบการผลิตด้านการเกษตร
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมและนันทนาการ	1. พัฒนา และส่งเสริมการศึกษา 2. ส่งเสริมและทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น 3. ส่งเสริมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต	1. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน 2. ส่งเสริม และสนับสนุนความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข	1. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านสาธารณสุข
6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น 2. สร้างจิตสำนึก และตระหนักในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านบุคลากรท้องถิ่น	1. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น 2. ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร 3. จัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ เพื่อรองรับการให้บริการประชาชน

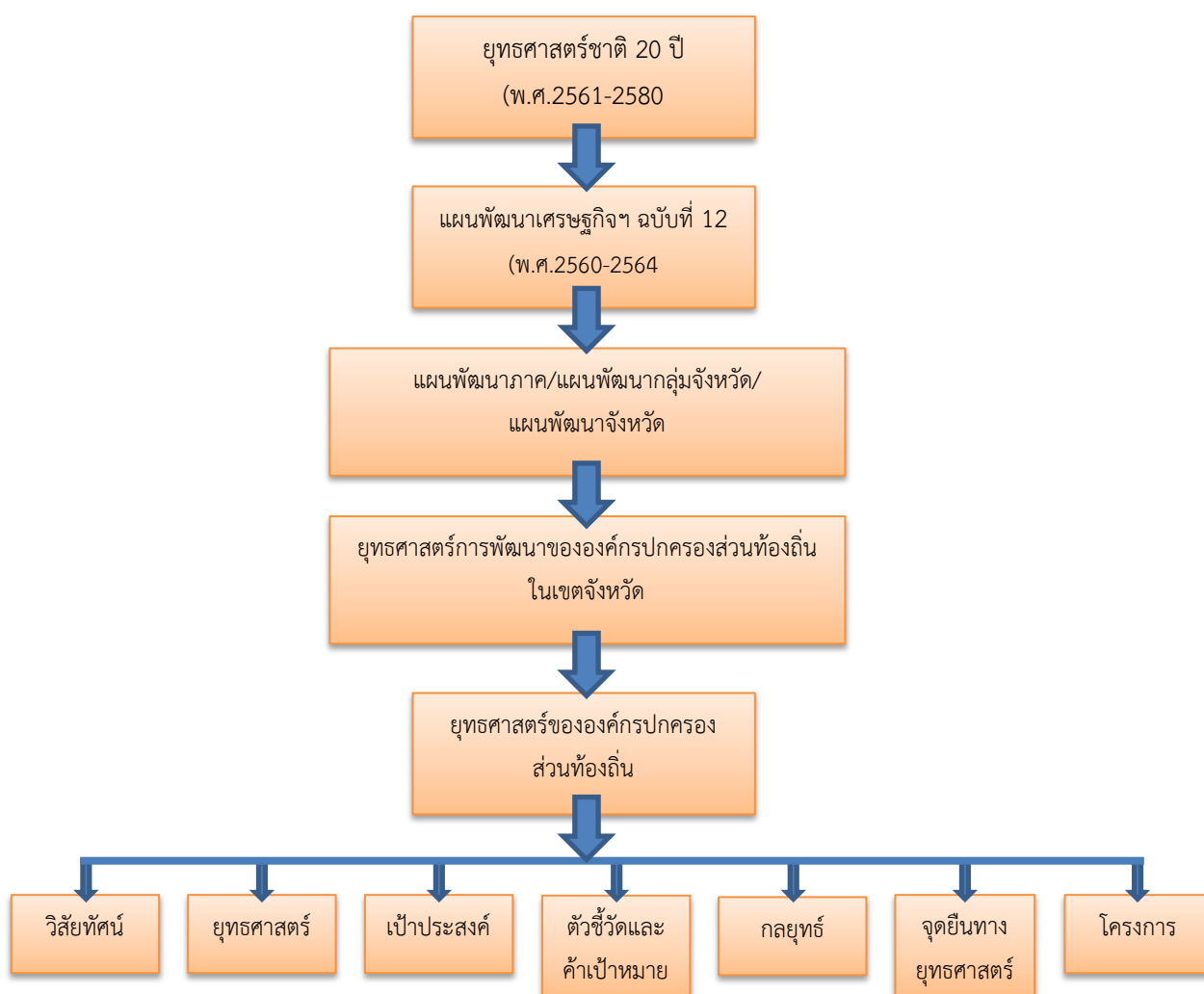
2.6 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

1. พัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความปลอดภัย โดยได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น เพื่อความสะดวก รวดเร็ว และรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
2. พัฒนาระบบการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทางศาสนา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และ ประเพณีท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป
3. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
4. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนให้ได้รับ บริการจากภาครัฐอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
5. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากประชาชนทุกภาคส่วน ยึดหลักธรรมาภิบาล

2.7 ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสัก มีความ สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ดังนี้

3. การวิเคราะห์ศักยภาพท้องถิ่นเพื่อการพัฒนา

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

จุดแข็ง (Strength) = S

- สภาพภูมิประเทศตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสม พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบลุ่ม และมีความอุดมสมบูรณ์ เนื่องจากแม่น้ำน่านไหลผ่าน เหมาะแก่การทำการเกษตร ซึ่งเป็นแม่น้ำสายหลักสำหรับการอุปโภค บริโภค และเพื่อใช้ในการเกษตร พร้อมทั้งมีความสะดวกในการคมนาคม เนื่องจากมีสถานีรถไฟบ้านท่าสัก
- มีสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า เพื่อให้บริการด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตรให้แก่ประชาชน
- ประชาชน ผู้นำชุมชน มีความพร้อมและให้ความร่วมมือกับทางราชการในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

- องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสักให้บริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน ตามบริบทของสภาพพื้นที่ของแต่ละหมู่บ้าน ในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

- ประชาชนยึดมั่น ทำนุบำรุง และอนุรักษ์ ในขนบธรรมเนียม ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญา/ปราชญ์ชาวบ้านของท้องถิ่น ตลอดจนมีความรัก ความสามัคคี และช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

- ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และมีผลผลิตที่สำคัญ คือ ข้าว อ้อย ข้าวโพด ฯลฯ

- ประสานงานกับส่วนราชการต่างๆ และมีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลท่าสัก ซึ่งเป็นสถานบริการด้านสาธารณสุขขั้นพื้นฐานให้บริการแก่ประชาชน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดี และมีความสุขทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

- การพัฒนาช่องทางการสื่อสารเพื่อให้ประชาชนได้เข้าไปศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับคู่มือการให้บริการต่างๆ ทาง www.thasaklocal.go.th / Facebook (องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสัก) และหมายเลขโทรศัพท์ เป็นการให้ประชาชนเข้าถึงข่าวสารต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเพิ่มมากขึ้น

- มีความสงบ ปลอดภัย และมีสิ่งแวดล้อมที่ดี

จุดอ่อน (Weakness) = W

- งบประมาณมีจำกัดไม่เพียงพอต่อการพัฒนา ให้ไม่สามารถบริหารจัดการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านอื่นๆ ให้แก่ประชาชนได้ตามความต้องการทั้งหมด แต่ทั้งนี้การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนโดยการให้ประชาชน ผู้นำท้องที่ และผู้นำท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาและร่วมกันหาทางแก้ไข พร้อมทั้งเรียงลำดับความสำคัญของปัญหาความเดือดร้อนของทีละพื้นที่เพื่อเสนอให้ทางองค์การบริหารส่วนตำบลเข้าดำเนินการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน

- ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มเพื่อดำเนินการสร้างอาชีพและสร้างรายได้ในรูปแบบของกลุ่มอาชีพที่เข้มแข็งได้

- ปัญหาหนี้สินภาคการเกษตร

- ประชากรมีรายได้จากภาคการเกษตรที่ไม่แน่นอน เนื่องจากต้นทุนในการผลิตสูง และปริมาณการใช้สารเคมีเพิ่มสูงขึ้น ทำให้ดินเสื่อมสภาพ
- พื้นที่บางส่วนในเขตที่พื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสัก ในช่วงฤดูแล้งจะประสบปัญหาภัยแล้ง และในช่วงฤดูน้ำหลากก็จะประสบปัญหาน้ำท่วม และเส้นทางการคมนาคมบางสายขาดจากการกัดเซาะและความแรงของกระแสน้ำ
- ขาดบุคลากรในการปฏิบัติหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะตำแหน่งในหน้าที่โดยตรงมีไม่เพียงพอ เช่น เจ้าหน้าที่บรรเทาสาธารณภัย สาธารณสุข เป็นต้น
- การให้บริการด้านการจัดเก็บภาษียังไม่มีระบบให้บริการผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

โอกาส (Opportunity) = O

- จังหวัดอุตรดิตถ์ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนงบประมาณให้องค์การบริหารส่วนตำบล ดำเนินการตามแผนงานโครงการตามแนวทางการพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล และประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่มากขึ้น
- พ.ร.บ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติม ได้บัญญัติเกี่ยวกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่นอย่างชัดเจน
- พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบาทและมั่งบประมาณในการทำงานมากขึ้น
- พ.ร.บ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้กำหนดการถ่ายโอนภารกิจ อำนาจหน้าที่ ในการให้บริการสาธารณะให้ อบท.
- มีเส้นทางในการคมนาคมที่สะดวกและสามารถเชื่อมต่อกับพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นได้หลายเส้นทาง

อุปสรรค (Threat) = T

- ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจ บทบาทหน้าที่ของตนเองกับงานของท้องถิ่น
- กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับขาดความยืดหยุ่น หรือไม่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจห้วงระยะเวลาในการจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณของรัฐบาลมีความไม่แน่นอน
- ผลของสถานะเศรษฐกิจ ทำให้ประชาชนไม่ให้ความสนใจต่อกิจกรรมของส่วนรวม เนื่องจากห่วงใยภาระปากท้องของครอบครัว

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสัก นั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบ่งชี้และปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
๑. โครงการสร้างพื้นฐาน	๑) ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตรและน้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคยังไม่พอเพียง เนื่องจากบางพื้นที่บ้านเรือนอยู่ห่างไกลกัน	- แหล่งน้ำและน้ำประปาในการอุปโภค-บริโภค	- ในเขต อบต.	- ประชาชนมีแหล่งน้ำและมีน้ำประปาใช้อย่างพอเพียง และมีคุณภาพตามมาตรฐาน
	๒) ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด	- ไฟฟ้า	- ทางและที่สาธารณะในเขต อบต.	- ทางและที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอ ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้
	๓) ระบบระบายน้ำยังไม่เพียงพอ	- ราง/ท่อระบายน้ำ	- พื้นที่ใน อบต.	- มีรางระบายน้ำสามารถระบายน้ำได้สะดวก
	๔) ถนนในตำบล เป็นถนนลูกรัง ถนนลาดยาง และถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ซึ่งบางเส้นมีสภาพชำรุด เป็นหลุม เป็นบ่อ ทำการคมนาคมไม่สะดวก และอาจก่อให้เกิดอันตราย	- ถนน	- ทางและที่สาธารณะในเขต อบต.	- มีถนนให้ประชาชนได้สัญจรไปมาสะดวก
	๕) ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้น และ อบต.ไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากงบประมาณมีไม่เพียงพอ	- เส้นทางคมนาคม	- เส้นทางคมนาคมที่เป็นสาธารณะและประชาชนมีความต้องการให้ดำเนินการ	- มีเส้นทางในการคมนาคมเพียงพอและประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา
2. ด้านเศรษฐกิจและการพัฒนากระบวนการผลิตด้านการเกษตรให้มีคุณภาพ	1) ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำระยะทางในการขนส่งผลผลิตไกลจากแหล่งรับซื้อ	- การรวมกลุ่มต่อรองกับพ่อค้าคนกลาง	- เกษตรกรในพื้นที่	- ผลผลิตมีราคาสูงขึ้น
	2.) ขาดแหล่งกักเก็บน้ำเพื่อการเกษตร	- ต้องการแหล่งกักเก็บน้ำเพื่อการเกษตรไว้ใช้ในฤดูแล้ง	- เกษตรกรในพื้นที่	- มีแหล่งกักเก็บน้ำเพื่อการเกษตร

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของ ปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนว โนมอนาคต
3. ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และ นันทนาการ	๑) การศึกษาสื่อการเรียนการสอนยังไม่พอเพียง เด็กนักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าชั้นพื้นฐาน และขาดงบประมาณในการศึกษาครอบครัวยากจน	- สังคมในชุมชน - ครอบครัว - พฤติกรรมของผู้เรียน	- เด็กนักเรียนในเขต อบต.	- มีสื่อการเรียนการสอนที่ พอเพียง เด็กนักเรียน ได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น มี งบประมาณในการศึกษา เล่าเรียน
	2) ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นถูกกลืน เลือนไปมาก	- ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญา ท้องถิ่น ถูกกลืนเลือนไป มาก	- ประชาชนในเขต อบต.	- ยกย่อง เชิดชูคนดีหรือ ปราชญ์ชาวบ้านในโอกาส ต่างๆ เพื่อเป็นตัวอย่างแก่ เยาวชนและประชาชน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่น ไม่ถูกกลืนและคง อยู่สืบไป
4. ด้านคุณภาพชีวิต	1) ประชาชนในพื้นที่บางรายมีที่ อยู่อาศัยไม่มั่นคงแข็งแรง	- ที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ที่ ได้รับความเดือดร้อน เรื่องที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับ ความช่วยเหลือซ่อมแซม ที่อยู่อาศัยให้มั่นคง แข็งแรง จากองค์การ บริหารส่วนตำบล และ จากส่วนราชการอื่น ๆ
	๒) เด็กและผู้สูงอายุบาง ครอบครัว ผู้สูงอายุอยู่ตามลำพัง และรับภาระในการดูแลเด็ก	- การประกอบอาชีพต่าง ถิ่น	- ผู้สูงอายุและเด็กใน เขต อบต.	- ผู้สูงอายุและเด็กได้รับ การดูแลที่ดี
	๓) ผู้พิการ ได้รับความการด๔ แล ช่วยเหลือในดำรงชีวิต	- การดูแลจากคนใน ครอบครัว - อพส.	- ผู้พิการในเขต อบต.	- ผู้พิการได้รับความ ช่วยเหลือในการ ดำรงชีวิตและทั่วถึง
	๔) การจราจรบนถนนมีเพิ่มมาก ขึ้นอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้	- การจราจร - ความประมาทของ ประชาชน	ประชาชนที่สัญจรไปมา บนถนน	- มีระบบควบคุม การจราจร เช่น ติดตั้ง สัญญาณไฟจราจรเพื่อ เตือนให้ระมัดระวัง - มีการตั้งจุดตรวจเพื่อ ความปลอดภัยบนท้อง ถนนช่วงเทศกาลปีใหม่ และเทศกาลสงกรานต์

ดาน	สถานการณ์ภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของ ปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนว โนมอนาคต
	๕) มีการทำลายและลักขโมย ทรัพย์สินของราชการ	- การรักษาความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินของ ประชาชน และส่วน ราชการ	- ประชาชนและส่วน ราชการ	- มีการป้องกันและรักษา ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของ ประชาชน และส่วน ราชการ เช่น การติดตั้ง กล้องวงจรปิด การให้ ผู้นำ อปพร. ควบคุมและ ระงับเหตุทะเลาะวิวาท
5.ด้านสาธารณสุข	๑) มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ	- ด้านสาธารณสุข	- ในเขต อบต.	ในพื้นที่ไม่มีการระบาดของ โรคอุบัติใหม่ โรค ระบาด โรคติดต่อ
	๒) ประชาชนในพื้นที่ป่วยเป็น โรคเรื้อรังแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน	- ด้านการแพทย์ - การดูแลสุขภาพของ ประชาชน	- ประชาชนกลุ่มเสี่ยง และผู้ป่วย	ประชาชนกลุ่มเสี่ยงได้รับ การตรวจคัดกรองโรค และผู้ป่วยโรคเรื้อรังได้รับ การดูแล
	3) ประชาชนบริโภคอาหารที่ ปลอดภัย	- ด้านการแพทย์ - การควบคุมอาหารที่ ก่อให้เกิดภาวะเสี่ยง	- ประชาชนในเขตอบต.	- ประชาชนทราบและ สามารถเลือกบริโภค อาหารที่ปลอดภัยได้ ถูกต้อง
6. ด้านการบริหาร จัดการทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	1) องค์การบริหารส่วนตำบลไม่มี การบริหารจัดการขยะ	- ประชาชนบริหารจัดการ ขยะกันเองภายใน ครัวเรือน	- ในเขต อบต.	- มีการจัดโครงการ/ กิจกรรมการคัดแยกขยะ ให้แก่ประชาชน - ปริมาณขยะและของเสีย ถูกกำจัดด้วยวิธีการตัด แยก และฝังกลบ หรือเผา จากบ้านเรือนของ ประชาชนเอง - องค์การบริหารส่วน ตำบลจัดสำหรับทิ้งขยะ อันตรายประจำหมู่บ้าน
	๒) มีปัญหาส่งกลิ่นเหม็นรำคาญ จากการเลี้ยงสัตว์	- สิ่งแวดล้อม	- ผู้ประกอบการและ ชุมชนในเขตพื้นที่ อบต.	- ปัญหากลิ่นรำคาญที่เกิด จากมูลสัตว์ลดลงโดยไม่ ส่งผลกระทบต่อชุมชน
7. ด้านบุคลากร บุคลากรท้องถิ่น	๑) ประชาชนบางส่วนยังขาด ความรู้เกี่ยวกับระบบการทำงานของ อบต. ๒) บุคลากรขององค์การบริหาร ส่วนตำบลไม่เพียงพอต่อการ ปฏิบัติหน้าที่ และการให้บริการ	- การขาดความรู้ ความ เข้าใจที่ถูกต้อง - บุคลากรได้รับการ ฝึกอบรมเพื่อพัฒนา ความรู้ความเข้าใจในการ ปฏิบัติงาน	- ประชาชนในเขต อบต. -บุคลากรขององค์การ บริหารส่วนตำบลท่าสัก	- ประชาชนมีความรู้ความ เข้าใจมากขึ้น และ สามารถเสนอแนว ทางการแก้ไขปัญหาที่ เกิดขึ้นในหมู่บ้าน - บุคลากรมีความรู้ความ เข้าใจในการปฏิบัติงานที่ ได้รับมอบหมาย และการ ให้บริการประชาชนอย่างมี ประสิทธิภาพ

